

[Henning Nielsen]

organisationer, og det mener vi at vi kan gøre ved den overflytning, der her er tale om.

Det er selvfølgelig rigtigt, som statsministeren også sagde, at det alene er statsministeren, der afgør fordelingen af ressortområderne mellem de enkelte ministerier. Det forhold ønsker socialdemokratiet naturligtvis ikke at gribe ind over for, men vi mener dog, at statsministeren bør overveje at tage initiativ til at realisere en sådan overflytning, hvis der er et flertal for dette beslutningsforslag.

Hvis der ikke bliver flertal for beslutningsforslaget, er det en tilkendegivelse over for jægerne, deres organisationer og andre involverede parter, at de ved, der vil blive taget initiativ til overflytning af vildtforvaltningen til miljøministeriet, når vi får et regerings-skifte.

Rønholt (KF):

Efter statsministerens redegørelse er det mit indtryk, at debatten herefter hovedsagelig vil dreje sig om det mere forvaltningsmæssige og ikke om beslutningsforslagets egentlige indhold.

Flere af de argumenter, der er fremført i bemærkningerne til beslutningsforslaget, er jeg helt uenig i, men det finder jeg på nuværende tidspunkt uinteressant. Det principielle i denne debat drejer sig i første omgang om, hvorvidt folketinget skal blande sig i regeringens grundlovssikrede og indarbejdede ret til selv at fordele ressortområderne.

Dette forslag er igen et forsøg på at blande den lovgivende og den udøvende magt sammen helt i strid med grundloven. Jeg skal herved blot meddele, at det konservative folkeparti tager statsministerens redegørelse til efterretning og ikke kan stemme for dette beslutningsforslag.

Ivar Hansen (V):

Jeg synes, at vi igennem årene har set en kedelig tendens udvikle sig i retning af flere og flere eksempler på, at folketinget forsøger at blande sig i spørgsmål af administrativ karakter, som klart er den til enhver tid siddende regerings ansvar. Det mener jeg er en uheldig udvikling. Jeg synes, vi oplever mange tilfælde her i folketinget, hvor man klart kan sige: her er en situation, hvor et folketingsudvalg forsøger at spille minister, og

den tendens synes jeg at vi alle må have en interesse i at holde i ave.

Det er der mange grunde til. For det første, fordi det er en udvikling i strid med vores forfatning, og for det andet, fordi det er en udvikling, der helt automatisk fører med sig betydelig risiko for ansvarsforflygtigelse eller i hvert fald usikkerhed med hensyn til, hvor ansvaret for bestemte dispositioner egentlig hører hjemme, om det i givet fald er ministeren, man kan klandre, eller om det er et folketingsudvalg, som har truffet administrative dispositioner.

Nu er der fremsat et forslag til folketingsbeslutning om, at jagtadministrationen skal skifte ministerium. Jeg opfatter det på den måde, at grunden til, at man fremsætter et forslag til folketingsbeslutning, er, at man ønsker forslaget vedtaget, og hvis et flertal vedtager en folketingsbeslutning, er reglen jo den, at en regering tager en sådan flertalsbeslutning til efterretning, retter sig efter den eller drager andre konsekvenser. Men her har vi jo statsministerens ord – og i øvrigt også grundlovens, som statsministeren henviste til – for, at ressortfordelingen er statsministerens og ikke folketingets ansvar, og så kan dette beslutningsforslag jo højst være en venlig henstilling, en opfordring, men hvis det er det, der er hensigten, synes jeg i og for sig, at det radikale venstres folketingsgruppe kunne have skrevet et brev til statsministeren. Vi har i øvrigt lige hørt statsministeren her fra talerstolen som den venlige mand, han er, give udtryk for, at han da var modtagelig for råd.

Jeg vil ikke gå ind i en realitetsbehandling af dette forslag af rent principielle grunde, og vi kan derfor heller ikke anbefale, at man i folketingsudvalget går ind i en realitetsbehandling af denne sag. Hvis forslaget kommer frem til endelig afstemning ved anden behandling, vil vi stemme imod.

Gade (SF):

Jeg har faktisk tænkt mig at diskutere indholdet af dette forslag, men jeg kan forstå, det er på mode i venstre og det konservative folkeparti at lade være med at diskutere indholdet og den grundlæggende tanke, der ligger bag forslaget, fordi man fokuserer på, at det er noget, vi alligevel slet ikke kan diskutere. Ja men lad os nu se, hvad vi kan. Jeg